

Dosarul nr. 2ra-528/22
2-18132368-01-2ra-13042022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) M.Țurcan
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, I. Secieru, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Racu Adrian,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Racu Adrian
împotriva Companiei Aeriene "Air Moldova" Societate cu Răspundere Limitată cu
privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu
pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2021,
împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2021,

c o n s t a t ă :

La 08 februarie 2018, Racu Adrian a depus cerere de chemare în judecată
împotriva CA "Air Moldova" SRL cu privire la anularea ordinelor.

În motivarea acțiunii, Racu Adrian a menționat că activează la CA "Air
Moldova" SRL începând cu data de 01 octombrie 2008, iar în prezent deține
funcția de Șef Serviciu Litigii și Asistență Juridică, concomitent executând
funcțiile secretarului consiliului de administrație a CA "Air Moldova" SRL.

La data de 14 noiembrie 2017 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 294/p din
13 noiembrie 2017 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă.

Ulterior, i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 74 din 13 noiembrie 2017 cu
privire la efectuarea anchetei de serviciu în privința sa în calitate de Șef Serviciu
Litigii și Asistență Juridică.

Reclamantul a invocat dezacordul cu ordinele respective din următoarele
considerente.

În luna septembrie 2017, a constatat faptul că pentru luna august 2017 nu i-a
fost achitat salariul integral, ci doar parțial.

Astfel, prin cererea din 25 septembrie 2017, a solicitat pârâtului prezentarea informației despre suma totală a salariului, reținerile efectuate, mărimea și cauzele reținerilor, precum și sumele ce urma să le primească pentru fiecare lună pentru întreaga perioadă de activitate, însă cererea respectivă a fost ignorată.

Totodată, la 25 septembrie 2017, s-a adresat pârâtului cu cerere, prin care a solicitat încasarea prejudiciului moral ca urmare a neachitării salariului integral, care de asemenea a fost ignorată.

De asemenea, a menționat că pentru luna septembrie 2017 nu i-a fost achitat salariul în volum deplin.

La fel, a afirmat că prin ordinul nr. 200/p din 10 august 2017, i-a fost acordat concediu anual de odihnă pentru perioada 04 septembrie 2017 – 17 septembrie 2017, însă fără achitarea indemnizației de concediu.

Ulterior, prin ordinul nr. 65 din 01 noiembrie 2017, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară mustrare.

Reclamantul Racu Andrian a solicitat anularea ordinului CA "Air Moldova" SRL nr. 74 din 13 noiembrie 2017 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu în privința sa în calitate de Șef Serviciu Litigii și Asistență Juridică și anularea ordinului nr.294/p din 13 noiembrie 2017 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă.

La 20 februarie 2018, Racu Adrian a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA "Air Moldova" SRL cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral (f.d. 84-89 Vol. I).

În motivarea acțiunii, Racu Adrian a menționat că prin ordinul nr. 311/p din 27 noiembrie 2017 a fost desfăcut contractul individual de muncă în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii – încălcarea repetată, pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Reclamantul Racu Adrian a solicitat anularea ordinului CA "Air Moldova" SRL nr. 311/p din 27 noiembrie 2017 prin care a fost desfăcut contractul individual de muncă, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 24 mai 2018, s-au conexas într-un singur proces cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Racu Adrian împotriva CA "Air Moldova" SRL cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral (f.d. 80 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2020, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Racu Adrian.

S-a anulat ca fiind ilegal ordinul CA "Air Moldova" nr.74 din 13 noiembrie 2017 privind organizarea anchetei de serviciu în privința lui Racu Adrian, Șef al Serviciului Litigii și Asistență Juridică.

S-a anulat ca fiind ilegal ordinul CA "Air Moldova" nr.294/p din 13 noiembrie 2017 privind suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Racu Adrian.

S-a anulat ca fiind ilegal ordinul CA "Air Moldova" nr.311-p din 27 noiembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare lui Racu Adrian, conform art. 86 alin.(1) lit. g) din Codul muncii.

S-a restabilit Racu Adrian în funcția de Șef al Serviciului Litigii și Asistență Juridică, în cadrul CA "Air Moldova" SRL.

S-a încasat de la CA "Air Moldova" SRL în beneficiul lui Racu Adrian salariul mediu pentru absența forțată de la muncă începând cu data de 28 noiembrie 2017 și până la data de 07 decembrie 2020, în sumă de 991 152,96 de lei.

S-a încasat de la CA "Air Moldova" SRL în beneficiul lui Racu Adrian suma de 26 347,10 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la CA "Air Moldova" SRL în beneficiul lui Racu Adrian salariul mediu pentru perioada de lipsă forțată de la muncă în temeiul suspendării contractului individual de muncă începând cu data de 14 noiembrie 2017 și până la data de 27 noiembrie 2017 inclusiv, în sumă de 12 546,24 de lei.

S-a dispus executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii lui Racu Adrian în funcție și a încasării salariului mediu lunar în sumă de 26 347,10 lei.

S-a încasat de la CA "Air Moldova" SRL în beneficiul statului suma de 30 610,96 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2021, s-a admis apelul declarat de CA "Air Moldova" SRL, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Racu Adrian.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în temeiul ordinului CA "Air Moldova" SRL nr.303/P din 01 octombrie 2008, Racu Adrian a fost angajat în funcție de jurisconsult, secția juridică, Departamentul juridic, iar ulterior a fost numit în funcție de Șef al Serviciului Litigii și Asistență Juridică, Departamentul juridic.

La 13 noiembrie 2017, CA "Air Moldova" SRL a emis în privința lui Racu Adrian ordinul nr.74 cu privire la organizarea anchetei de serviciu și ordinul nr.294/p cu privire la suspendarea contractului individual de muncă pe durata anchetei de serviciu, cu care reclamantul a făcut cunoștință la 14 noiembrie 2017, potrivit semnăturii aplicate.

La 14 noiembrie 2017, de către Comisia comisia care efectua ancheta de serviciu au fost întreprinse acțiuni de convocare a lui Racu Adrian în vederea solicitării explicației în formă scrisă privind faptele comise, astfel în temeiul procesului-verbal nr.1 din 14 noiembrie 2017, lui Racu Adrian i-a fost adus la cunoștință contra semnătură ordinul nr. 294/p din 13 noiembrie 2017 privind suspendarea contractului individual de muncă și înmânate copiile actelor, ce conțin descrierea pretinselor abateri disciplinare anchetate și pe marginea cărora urmează să prezinte explicații, totodată fiindu-i adus la cunoștință dreptul de a-și explica atitudinea și de a prezenta Comisiei abilitate cu prezentarea tuturor probelor și justificărilor pe care le consideră necesare.

De asemenea, instanța de apel a constatat că la materialele cauzei lipsesc probe ce ar dovedi că Racu Adrian a oferit explicațiile solicitate și că ar fi prezentat probe sau justificări referitoare la faptele vizate, acesta neprezentându-se la ședința Comisiei desfășurată la data de 20 noiembrie 2017, în adresa acestuia fiind expediate două telegrame la adresele cunoscute prin care a fost solicitată prezența sa la data de 20 noiembrie 2017 orele 15:00 în vederea prezentării explicațiilor referitor la faptele imputate și participarea la ședința Comisiei.

La fel, au fost întreprinse și măsuri de apelare telefonică a acestuia, în vederea invitării la ședința preconizată pentru a fi audiat pe marginea faptelor examinate.

Din procesul-verbal al Comisiei privind ancheta de serviciu nr.2 din 27 noiembrie 2017, rezultă că s-a depistat comiterea de către salariatul Racu Adrian a abaterii disciplinare, manifestată prin: neprezentarea la ședințele de judecată desfășurate pe cauzele civile la care CA "Air Moldova" SRL este parte și care au fost repartizate pentru participarea acestuia; neexecutarea indicațiilor înaintate atât de către Directorul General, cât și de către Directorul Departamentului Juridic, în subordonarea căruia este Serviciu Litigii și Asistență Juridică, al cărui șef la acel moment era salariatul; încălcarea repetată a disciplinei muncii, vizând manifestarea unui comportament indecent față de alți salariați și lipsa nemotivată în prima jumătate a zilei de 13 noiembrie 2017 de la lucru, constatată de către Directorul General.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că anterior, în baza ordinului nr.65 din 01 noiembrie 2017, lui Racu Adrian i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută la art.206 alin. (1) lit.b) din Codul muncii pentru încălcarea disciplinei muncii în formă de mustrare, iar prin ordinul nr.311-p din 27 noiembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, a fost desfăcut, începând cu data de 28 noiembrie 2017 contractul individual de muncă nr. 391 din 01 octombrie 2008 încheiat cu Racu Adrian în temeiul art.86 alin.(1) lit.g) din Codul muncii - încălcarea repetată pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Astfel, instanța de apel a constatat, că ancheta de serviciu a fost organizată cu respectarea prevederilor art. 208 din Codul muncii, faptele, circumstanțele și probele fiind expuse atât în nota informativă desfășurată, precum și ulterior în procesele-verbale ale Comisiei de anchetă, astfel apreciind ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe precum că în ordinul 74 din 13 noiembrie 2017 „Cu privire la organizarea anchetei de serviciu în privința lui Racu Adrian nu sunt indicate careva acțiuni/inacțiuni ale reclamantului, precum și gradul de apreciere a gravității faptei, astfel apreciind ca fiind eronate constatările instanței de fond cu referire la faptul că ancheta de serviciu a fost organizată fără a avea la bază fapta care a constituit încălcarea gravă a obligațiilor de muncă, deoarece scopul anchetei este altul decât cel de a stabili circumstanțele obiective și gravitatea faptei.

Totodată, instanța de apel a stabilit că prima instanță incorect a făcut uz de sintagma de încălcare gravă a obligațiilor de serviciu, ce nu se regăsește în actele vizând procedura disciplinară a lui Racu Adrian, deoarece temei pentru concedierea acestuia a constituit art.86 alin. (1) lit.g) din Codul muncii, ce prevede

sanctiunea pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit netemeinicia concluziei instanței de fond precum că efectuarea anchetei de serviciu a avut loc cu încălcarea prevederilor Codului muncii, deoarece Codul muncii nu reglementează condiții de formă și/sau conținut pe care trebuie să le întrunească un ordin de creare a comisiei de anchetă.

La caz, instanța de apel a accentuat că angajatorul are posibilitatea suspendării contractului individual de muncă pe perioada anchetei de serviciu, decizia aparținând exclusiv competenței acestuia, iar în speță angajatorul nu a încălcat exigențele legale aferente.

Deci, instanța de apel a susținut ca fiind eronate invocările instanței de fond despre faptul că salariatului nu i s-au cerut explicații scrise privind fapta comisă, or, procesul-verbal nr. 1 privind convocarea lui Racu Adrian în vederea solicitării explicației în formă scrisă conține detaliat toate acțiunile întreprinse de comisie, inclusiv solicitarea explicației în formă scrisă, fiindu-i înmânate toate actele necesare pentru a oferi asemenea explicații.

La fel, instanța de apel a conchis că sunt eronate concluziile instanței de fond precum că la emiterea ordinului nr.311-p din 27 noiembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Racu Adrian, angajatorul nu a ținut cont de circumstanțele obiective și de gravitatea faptei comise.

În speță, instanța de apel a conchis că angajatorul a probat suficient comiterea de către Racu Adrian a abaterilor disciplinare imputate, situație ce a justificat angajatorul să emită ordinul contestat și aplicarea sancțiunii disciplinare.

Cu referire la invocarea instanței de fond precum că „în obligațiile funcției Șef Serviciu Litigii și Asistență Juridică nu intra reprezentarea în instanțele de judecată”, instanța de apel a considerat-o ca fiind nefondată, în contextul în care deținerea de către Racu Adrian a funcției respective, coroborată cu expunerea în procurile întocmite de angajator pe numele acestuia a dreptului de reprezentare a angajatorului în instanțele de judecată, denotă cert că în atribuțiile funcționale ale acestuia intrau și reprezentarea angajatorului în instanțele de judecată.

În acest context, instanța de apel a remarcat că potrivit anchetei de serviciu, s-a stabilit că Racu Adrian deținând funcția de șef al Serviciului Litigii și Asistență Juridică, nu respecta disciplina muncii, nu se prezenta la ședinței de judecată privind examinarea cauzelor civile, la care era parte CA "Air Moldova" SRL, nu executa indicațiile înaintate atât verbal, cât și în scris de către directorul general, precum și de către superiorul său nemijlocit, încălca repetat disciplina de muncă, a lipsit nemotivat în prima jumătate a zilei de 13 noiembrie 2017, astfel emiterea ordinului nr.311/p din 27 noiembrie 2017 privind desfacerea contractului individual de muncă cu Racu Adrian în temeiul art.86 alin.(1) lit.g) din Codul Muncii, este una justificată.

La fel, instanța a conchis că alegațiile referitoare la faptul că la emiterea ordinului nr.311/p din 27 noiembrie 2017 nu a fost respectată procedura de consultare cu organul sindical a întreprinderii, sunt neîntemeiate, deoarece din materiale cauzei se constată că în luna octombrie 2015, Racu Adrian a renunțat la

calitatea sa de membru sindical, astfel încât acesta nu deținea această calitate la momentul emiterii ordinului contestat.

Totuși, angajatorul a asigurat cunoașterea de către organizația sindicală a situației vizate, deoarece în Comisia de anchetă au fost incluși 2 membri ai Organizației Sindicale a CA „Air Moldova” - Președintele – Leontieva Nina și membrul Liubov Parfeni.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2021, s-a admis cererea depusă de CA „Air Moldova” SRL cu privire la întoarcerea executării.

S-a dispus încasarea de la Racu Adrian în beneficiul CA „Air Moldova” SRL a salariului mediu lunar în sumă de 26 347,10 lei achitat imediat lui Racu Adrian.

La 24 decembrie 2021, Racu Adrian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Racu Adrian, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și a apreciat arbitrar probele, astfel erorile comise au dus la încălcarea drepturilor sale fundamentale.

La caz, recurentul a specificat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 89 din Codul muncii, care prevede că la examinarea litigiului individual de muncă, salariatul nu este obligat să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

De asemenea, a menționat că în cazul în care în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost invocată și nerespectarea pct. 2.2 din Regulamentul intern al CA „Air Moldova” SRL, instanța de apel urma să aplice Regulamentul intern al CA „Air Moldova” SRL, astfel examinarea cauzei în lipsa acestuia, denotă faptul că nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 198 și 199 din Codul muncii.

Totodată, a susținut că instanțelor de judecată nu i-a fost prezentat contractul individual de muncă în care să fie indicate obligațiile sale de muncă, pentru neexecutarea cărora i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere, nici Regulamentul intern al CA „Air Moldova” SRL care ar conține prevederi privind disciplina muncii, abaterile disciplinare, precum și sancțiunile aplicabile procedurii disciplinare.

Or, procura și semnătura din Registrul de corespondență nu conțin obligațiile de muncă și ca urmare nu le pot dovedi.

La fel, recurentul a relatat că la materialele, cauzei lipsește cererea scrisă a angajatorului în care să fie indicate expres în privința căror fapte se solicită prezentarea explicațiilor.

Astfel, nu a cunoscut care încălcări ale disciplinei muncii îi erau imputate, prin urmare fiind lipsit de posibilitatea de a se apăra de acuzațiile aduse și de a prezenta probele și justificările corespunzătoare, deoarece procesul-verbal nr. 1 din 14 noiembrie 2017 nu indică că explicațiile au fost solicitate în formă scrisă, așa cum prevede art. 208 alin. (1) din Codul muncii.

În aceste împrejurări, simpla constatare a abaterii disciplinare în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, fără descrierea elementelor obligatorii ale faptelor enunțate, urmează a fi caslificată în virtutea nevinovăției persoanei și dreptului acesteia la un proces echitabil drept acuzații nedemonstrate și deci nu pot constitui temei de sancționare.

Însă, instanța de apel nu a verificat dacă la aplicarea sancțiunii disciplinare angajatorul a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, dacă a fost respectat termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare și dacă concedierea a avut loc cu consultarea prealabilă a organului sindical.

Or, sancțiunea disciplinară sub formă de concediere i-a fost aplicată pentru fapte care au fost cunoscute de către angajator cu mult înainte de o lună până la aplicarea sancțiunii disciplinare, fiind comise cu peste 6 luni până la aplicarea acesteia.

De asemenea, a specificat că în obligațiile funcției Șef Serviciu Litigii și Asistență Juridică nu intra reprezentarea în instanțele de judecată.

Așadar, preținsele încălcări ale disciplinei muncii prin neprezentarea în instanța de judecată, nu pot servi temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare cu concediere, deoarece presupusele fapte au avut loc până la data emitertii ordinului prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

Recurentul a atenționat că atât în procesul-verbal, cât și în ordinul de sancționare, nu este indicat intervalul de timp în care a lipsit nemotivat de la locul de muncă,

La fel, a relatat că nu a fost probată pretinsa încălcare repetată a disciplinei muncii privind manifestarea unui comportament indecent față de alți salariați.

Suplimentar, recurentul a relevat că instanța de apel neîntemeiat a constatat că angajatorul nu avea obligația de a consulta prealabil organul sindical în contextul în care nu era membru de sindicat, or, la materialele cauzei lipsește un act al organizației sindicale a CA "Air Moldova" SRL prin care a fost încetată calitatea sa de membru al sindicatului.

La 13 aprilie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către CA "Air Moldova" SRL la data de 19 aprilie 2022, conform avizului de recepție (f.d. 145 Vol. III).

La 21 aprilie 2022, CA "Air Moldova" SRL a depus referință la recursul declarat de Racu Adrian, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 24 iunie 2021, care a fost expediat în adresa părților prin intermediul poștei electronice la data de 27 octombrie 2021 (f.d. 95 Vol.III).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 24 decembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Racu Adrian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Racu Adrian.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh